

پرستاران «صدایی برای رهبری مراقبت از جهان»

به مناسبت ۱۲ مه روز پرستار

دوشنبه، ۱۱ می ۲۰۲۰ - 13:18

هیئت سیاسی -

اجرائی حزب چپ

ایران (فدائیان خلق)

به مناسبت ۱۲ مه روز

پرستار

پرستاران «صدایی

برای رهبری مراقبت

از جهان»

روز ۱۲ ماه مه برابر با ۲۲

اردیبهشت روز جهانی

پرستار است. هر سال به

این مناسبت در سراسر

جهان کار سترگ پرستاران و نقش آنان در کادر درمانی کشور ارجگذاری می شود و فرصتی است که موقعیت شغلی و آموزشی این گروه از زحمتکشان، که به حق ستون فقرات سیستم درمانی در هر کشوری خوانده می شوند، در مرکز توجه افکار عمومی قرار بگیرد. به ویژه امروز جهان با بحران بزرگ شیوع کرونا روبروست و پرستاران در سراسر جهان با از خودگذشتگی تحسین برانگیزی شبانه روز در تلاش نجات جان بیماران هستند.

تاریخچه این روز به سال ۱۹۶۵ برمی گردد که با تصویب سازمان ملل و به افتخار خانم فلورانس نایتینگل، سالگرد تولد وی، روز جهانی پرستار نامگذاری شد.

این حرفه در ایران با تاسیس اولین مدرسه‌ی پرستاری در سال ۱۲۹۴ شمسی در شهر ارومیه، جای خود را در سیستم آموزش و بازار کار کشور به مرور باز کرد. از آن زمان تا کنون مراکز آموزشی متعددی تاسیس شده اند و حرفه‌ی پرستاری به عنوان یک حرفه‌ی مستقل از پزشکی، جایگاه خود را در سیستم بهداشت و درمان تثبیت کرده است. علیرغم تاریخ نسبتاً کوتاه این شغل، میزان رشد نظری و گسترش و کیفیت علم مراقبت و پرستاری در جهان چشمگیر است. پرستاران کشور ما از این روند دور نمانده اند. آموزش نظری در دانشکده‌های پرستاری ایران در سطح بالایی قرار دارد و دانشجویان این رشته از امکان تحصیل تا دکترای پرستاری را دارند.

از اصول پایه‌ی علم مراقبت و پرستاری که هر دانشجوی این رشته در طول سال‌های تحصیل خود با آن آشنا و عین می‌شود و بخشی از تعهد حرفه‌ی خود را بر آن استوار می‌کند این است که « پرستار باید

مراقبت پرستاری را صرف نظر از نژاد، ملیت، مذهب، فرهنگ، جنس، سن، وضعیت اقتصادی - اجتماعی، مسایل سیاسی، بیماری جسمی یا روحی یا هر عامل دیگری ارائه دهد و در جهت حذف بی عدالتی و نابرابری در جامعه بکوشد».

سازمان جهانی پرستاران وظیفه اصلی پرستاران را اینگونه تعریف کرده است: « اشاعه سلامت، پیشگیری از بیماری ها، بازسازی و حفظ سلامت، کاهش دردها، حراست از زندگی و کرامت انسان».

این آموزه ها باید راهنمای عمل پرستار در کار روزمره خود باشد. اولین چیزی که هر پرستار ایرانی در محل کار خود با آن مواجه میشود فاصله غیر قابل درک میان این دو آموزه است. نگاه تبعیض بنیادی که در تمام سطوح سیستم درمان و بهداشت حاکم است، تناقضی کمر شکن را در مقابلش به نمایش میگذارد. از طرف دیگر شرایط کار، دستمزد و دیگر مزایای استخدامی که در سطح نازلی قرار دارند، اعتماد به نفس و غرور حرفه‌ای پرستاران را خدشه دار می‌کند.

بنابر آمار رسمی دستمزد پرستاران در نازلترین سطح در میان کارکنان دولتی قرار دارد. بخش بزرگی از پرستاران در بخش‌های دولتی مشغول به کار هستند. حتی همین سطح نازل دستمزدها هم به موقع پرداخت نمی شود و به گفته‌ی معاون پرستاری وزارت بهداشت در بخشی از مراکز با معوقه‌ی ۱۰ ماهه و طلب اضافه کاری های ۸ ماه روبرو می شود.

همزمان با شیوع بیماری کووید-۱۹، اهمیت و جایگاه کادر درمانی و در راس آنها نقش پرستاران به شکل ویژه در اذهان عمومی بازتاب پیدا کرد. کمبود پرستار اکنون بیش از پیش خود را نشان داد و دولت را مجبور کرد که دست به استخدام پرستار بزند. این در حالی است که حدود ۲۰۰۰۰ پرستار بیکار در کشور داریم. حتی در چنین روزهای بحرانی که سلامت و جان انسان‌ها در معرض شیوع ویروس و خطر بیماری و مرگ قرار دارد، دولت حاضر نیست قراردادهای استخدامی عادلانه با پرستاران ببندد. پس از مدتی اعلام شد که قراردادهایی که بسته می‌شوند ۸۹ روزه خواهند بود و بنابر قوانین ناظر بر استخدام، قراردادهای ۸۹ روزه بدون هیچ‌گونه تعهدی از جانب کارفرما می‌توانند فسخ شوند.

پرستارانی که در بخش خصوصی کار می‌کنند اگرچه و به نسبت از دستمزد بالاتری بهره مند می شوند اما امنیت شغلی شان بدتر از شاغلین بخش دولتی است. در همین روزهای شیوع ویروس کوید-۱۹ بخشی از بیمارستان های خصوصی پرستاران خود را اخراج کردند.

از دیگر مشکلات پرستاران ساعات کاری روزانه است که گاه تا ۱۲ ساعت هم طول می‌کشد. ساعات کار و استراحت در اوقات فراغت در قوانین موجود هیچ صراحتی ندارند. یک پرستار می‌تواند تمام روزهای هفته بدون تعطیلی و در شیفت های پیاپی کار کند.

تبعیض و اجحافی که به پرستاران اعمال می شود بارها مورد اعتراض آنها قرار گرفته است. نبود یک نهاد صنفی مستقل که برای احقاق حقوق این گروه زحمتکش و فداکار فعالیت کند یکی از کمبودهای جدی این حرفه است. سازمان های صنفی موجود از جمله سازمان نظام پزشکی هم که سال ۱۳۸۰ و با تصویب مجلس تشکیل شد، نه سازمان صنفی به معنای واقعی است و نه مستقل عمل می‌کند. در ایران پرستاران با ۱۵۰۰۰۰ نفر بزرگترین گروه کادر درمانی را تشکیل می دهند. تشکیل یک سازمان صنفی مستقل برای پیگیری خواسته های صنفی و دفاع از حقوق آنها بسیار ضروریست.

امسال روز پرستار همزمان است با ۲۰۰ مین سالگرد تولد خانم فلورانس ناپتینگل. سازمان جهانی بهداشت سال جاری را به نام پرستاران و ماماها نامگذاری کرده است و شعار حرفه‌ای پرستاران را «صدایی برای رهبری مراقبت از جهان به سمت سلامتی» اعلام کرده است.

حزب چپ ایران (فدائیان خلق) روز جهانی پرستار را به همه‌ی پرستاران کشور تبریک گفته و برای آنان در این روزهای سخت آرزوی موفقیت و تندرستی می کند. ما بر این باوریم مطالبات پرستاران همچون اجرای قانون تعرفه گذاری، دستمزد عادلانه، ایمنی محیط کار، کمتر شدن فاصله‌ی میان آموزش در دانشگاه و

واقعیت های موجود در بالین بیماران، توسعه شغلی و... که سال هاست مطرحاند و روی هم تلنبار شده‌اند باید اجرا شود. همچنین ضروری است از پرستارانی که جان در مبارزه با کرونا نهادند، تجلیل و از بازماندگانشان حمایت شود. به پرستاران مزایای فوق العاده تعلق گیرد و در پی تعدیل بحران کرونا نیز به آنان مرخصی های ویژه همراه با پاداش‌هایی جهت تمديد قوا و بازیابی توان فرسوده شان داده شود.

هیئت سیاسی اجرائی حزب چپ ایران (فدائیان خلق)

۲۱ اردیبهشت ۱۳۹۹ برابر با ۱۰ مه ۲۰۲۰

اعلامیه